

[Harald Jensen.]

ninger om den Koncessionsafgift, der er stillet Forslag om i Lovforslagets § 28. Det hedder i Bemærkningerne til denne Paragraf, at den Koncessionsafgift paa 1 pCt. af de Indtægter, som Udvandringsagenterne har, naar de beforder Emigranter, er en Næringsafgift, der har sit Sidestykke i andre Næringsafgifter. Dette kan neppe siges at være helt rigtigt. En Detailhandler skal dog ikke betale en særlig Afgift, hver Gang der kommer en Kunde ind i hans Butik, og den Næringsafgift, der betales paa andre Omraader, er jo yderst sjælden eller saa at sige aldrig begrundet deri, at den skal skaffe Stat og Kommuner Indtægter. Den ringe Afgift, der skal betales for et Næringsbevis, har en helt anden Begrundelse end den rent økonomiske. Men i det Forslag, der her fremsættes, er det Mening, at denne Afgift skal give en Indtægt, hvor meget fremgaar ikke af Lovforslaget, men formentlig regner man med en aarlig Indtægt af 20 000—30 000 Kr., og disse 20 000—30 000 Kr. skulde saa benyttes til at finansiere det Kontor, der oprettes.

Jeg synes ikke, det er helt rimeligt at tage en saadan Koncessionsafgift, for selv om det er Udvandringsagenten eller Udvandringsselskabet, der skal betale den, vil den dog i Praksis blive paalignet de Folk, som udvandrer. Det vil sige, at de hver for sig kommer til at betale 5—10 Kr. i Koncessionsafgift til Udvandringsagenten, og de skal saa senere gaa ind i Statskassen. Jeg ved vel, at man var inde paa det samme Synspunkt i 1872; da drejede det sig om en Afgift paa 24 Skilling. Selv om Pengene nu har en anden Værdi end den Gang, er der dog en meget stor Forskel paa Højden af den Koncessionsafgift, man her tænker paa, og den Afgift, der den Gang var paa Tale. Men det er ikke blot et Spørgsmaal, om Afgiften skal være høj eller lav, men ogsaa, om selve Princippet er rigtigt, at man kræver en saadan Koncessionsafgift. Jeg vil dog mene, at hvis man i øvrigt finder — og det er jo Lovforslaget et Udtryk for —, at det er en Samfundsopgave at give Vejledning til Udvandrere, saa kan Samfundet ogsaa godt betale det, som denne Vejledning vil koste.

Hertil kommer, at jeg tror, Afgiften vil komme til at hvile urimeligt paa Udvandrerne. Der er jo vidt forskellige Udvandrere. Der er egentlige Udvandrere, det vil sige Folk, som rejser ud for at skabe sig et nyt Erhverv. Ifølge Lovforslaget skal der med saadanne Personer oprettes Udvan-

dringskontrakt. Det er dem, som kommer til at betale Afgiften, medens de andre, som ikke er egentlige Udvandrere, men er Folk, som rejser ud for at besøge Slægtninge i Amerika eller paa Forretningsrejse eller af andre Grunde rejser, ifølge Lovforslagets Dispensationsbestemmelser kan fritages for at have Udvandringskontrakt og derved fritages for den Koncessionsafgift, som dermed er forbundet.

Dette vil i Praksis betyde, at det bliver de fattigste Udvandrere, der kommer til at betale Afgiften, medens de velhavende intet kommer til at betale. Dette er naturligvis ogsaa et af de Spørgsmaal, som bør overvejes og drøftes i et kommende Udvalg.

Jeg kan ud fra de Synspunkter, jeg her har fremsat, tilsige mit Partis Medvirkning til Gennemførelsen af Lovforslaget.

Fraenkel: Dette tætbesatte Amfiteater giver jo et levende Indtryk af den glødende Interesse, med hvilken Tinget omfatter det foreliggende Lovforslag, og jeg maa sige, det forbavser mig i nogen Grad, fordi det er et Lovforslag, som ret forstaaet har Krav paa den mest levende Interesse hos Tinget. Det drejer sig om et af de vigtigste Problemer i Nutiden, et Problem, som diskuteres i alle Parlater, og paa hvilket en Række Stater, for Eksempel England, anvender meget betydelige Summer.

Imidlertid kommer det naturligvis ganske an paa, hvordan man opfatter Spørgsmaalet om Udvandring, og medens andre ærede Talere nærmest har dvælet ved Enkeltheder i Lovforslaget, vil jeg søge at give en Karakteristik af de Hovedlinier, der ligger i det eller kan ligge i det, og ud fra hvilke man er nødt til at tage sit Standpunkt til det.

De Foranstaltninger, vi hidindtil har truffet angaaende Udvandring, er jo nærmest Politiforanstaltninger, Foranstaltninger, som skal bevirke, for det første at ikke enhver „Seelenverkooper“ kan rende Landet rundt og faa Folk narret til at udvandre, og for det andet at de sanitære Hensyn, der bør tages ved Udvandring, iagttages, og som endelig i videst mulig Udstrækning skal sørge for, at Udvandrerne faar noget ordentligt for de Penge, de maa betale for Billetten, og bliver ordentlig behandlet om Bord.

Hvis man ser hele Spørgsmaalet og Lovforslaget ud fra det Synspunkt, saa forstaaer jeg godt, at Interessen ikke er saa stor. Men en anden Ting er, at Lovforslaget jo uægte-